

СМЕЛОСТ

Тъй, в компания, на чаша вино, отвори се дума нещо за лични качества, за човешко достойнство и за разни други дребни добродетели, каквито за наша чест всеки от нас, малко или много, притежава, скритом, разбира се. Защото една добродетел, каквато и да е, изнесена лично от притежателя ѝ на показ, губи цената си. Да кажем, че някой ти даде пари на заем, макар че знае невъзможността ти, или, например, нежеланието ти да ги върнеш. Това, всички ще признаете, е един вид добродетел. Но каква стойност би имала тая добродетел, ако виновното лице почне да разправя публично пред приятели и познати за нея? Рухва, събаря се всичката красота на жеста и благородното му дело се самоунищожава. Друго е, ако си мълчи. Даже в такъв случай мълчанието може да излезе неочаквано полезно, защото би паднало върху съвестта ти като контрола на честта. А това ще те принуди рано или късно да върнеш заетата сума. Жалко е, разбира се, че добродетелите имат еднакво, да го речем, химическо свойство с пороците, за-